

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Steinhardo proditore, qui per allia cecidit, cap. 88

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

cum se omnia intestina eius simul ejicere p̄taret, maximum bufonem extraxit; cuius motum cū in manu sensisset & projecisset, vidissetque quid esset, repente suo clamore omnes aduocauit. Vidētes gallinæ intestina in bufonem versa, confusi à loco cōuiuij recesserunt, intelligentes opus esse diaboli. Hæc mihi vñus fratrum illorum, qui interfuit & vedit, recitauit. APOLLONIVS: Magis me tentant pisces, quām carnes, quia istis mihi vesci licet, illis non. CÆSARIUS: Puto te recordari cum filijs Israël piscium, quos comedebas in Ægypto, id est in seculo. APOLLONIVS: Non possum quandoque non recordari. CÆSARIUS: Ad memoriam mihi reuocant pisces isti, magnam quandam nequitiam cuidam inclusō à diabolo factam.

CAPVT LXXXVII.

REtulit mihi frater Godeschalcus de Volmunitsteine, quod die quadam diabolus fratri Hermanno inclusō de Arnisberg, in specie hominis sibi noti, scutellam attulit cum piscibus: ille, eo quod adhuc manē esset, dixit ut poneret & recederet. Tempore quo erant preparandi, in disco, in quo prius nihil esse videbatur nisi pisces, stercora reperta sunt equina. APOLLONIVS: Puto eundem virum religiosum pisces desiderasse, & pœnam eiusdem peccati, illusio nem fuisse diaboli. CÆSARIUS: Hoc satis probabile est. Per hoc etiam, quod filii Israel cum carnibus & piscibus desiderauerūt cepas & allia, recordor cuiusdam periculosa temptationis, in qua quidam pœnitens per allia cecidit.

Inclusus
per pisces
à diabolo
tētatus.

Num. II

CAPVT LXXXVIII.

DVæ cognationes militum sunt in Episcopatu Coloniensi, tam multitudine, quām diuinitijs, & probitate fortes satis atque magnanimes. Ex quibus una illarum de villa Bachem originem ducit, altera de villa quę Gurzenich vocatur. Erat autē inter eas quandoque tam validæ & tam mortales inimicitiae, ut tunc temporis à nullo hominum, siue Episcopo ipsorum domino possent sopiri, sed quotidie rapinis, incen-

Allijs qui
dam ten-
tatus.

ācendijs & homicidijs renouarentur. At illi de Guzenich in terminis suis fecerunt sibi domum munitā ī nemore, non quidem timore inimicorum, sed vt ibi possent confluere, quiescere, & simul procedendo illos acriū impugnare. Habentes autem seruū quendam originarium Steinhardum nomine, fidei eius claves munitionis commiserunt. Ille verò, instigatu diaboli, clanculō nuntium aduersarijs direxit, promittens quod tam dominos suos, quam munitionem potestati eorum trāderet, nescio quid cause contra illos prātendens. At milites de Bacheim, traditionem timentes, verbis eius minūs attēderunt. Quibus cū secundō ac tertīo eundem nuntium destinasset, illi die p̄fixo se armantes, & cū multitudine, timore insidiarum venientes, in loco domui satis vicino seruum p̄stolati sunt. Ad quos proditor exiens, cū adhuc h̄esitarent, allatis omnium dominorum suorum, in castellulo meridiano tēpore dormiētium, gladijs certos illos effecit. Ad quos armati intrantes, omnes occiderunt, seruum secundūm q̄ illi iurauerunt, in sua recipientes. Postea miser ille, de tā execrabilis facinore territus & compunctus, sedem Apostolicam adiit, vbi culpam confitens, p̄enitentiam satis duram suscepit: sed temptationi succubens, susceptam minimē custodiuit. Qui mox recurrens ad Papam, renouauit p̄enitentiam, sed non perseveravit in obediētia. Cumque hoc crebriū actitasset, dominus p̄enitentiarius tādio affectus, se ab illo liberare volens, considerans nihil cum proficere, dixit: Nōsti aliquid, quod possis pro p̄enitentia suscipere & custodire? respondit ille: Nequaquam allia comedere potui, certum est mihi, quia illorum carentiam, si pro peccatis meis suscepero, nunquā transgrediar. Ad quod confessor respōdit: Vade, & de cātero pro peccatis tuis allia non comedas. Egressus homo urbem, in horā quodā allia conspexit, quæ ex immissione diaboli mox concupiscere cepit: istas verò & allia attrēdens, tentabatur: concupiscentia inualeſcens, non sinebat miserū abire, nec tamen allia prohibita ausus erat attingere. Quid verbis immo-

immorer? tandem gula vicit obedientiam, horrum intravit, & comedit. Mira res; Allia, de quibus nunquā gustare potuit, cūm essent cocta & accuratē præparata, & ad comedendum sibi licita, contra vetitum crudia manducauit & immatura. Sic viliter in tentatione vixtus, cum multa cōfusionē ad curiam rediit, & quid egerit recitauit. **Quem** pénitentiarius cum indignatione repellens, ne sibi dē cætero molestus esset, præcepit. **Quid** post hoc miser ille fecerit, non audiui. **A POLLONIVS:** Misera est conditio hominis, quæ sic prona est ad transgressionem. Sed dic queso, in quo genere gulæ peccauit homo Dei, qui comedendo in **3. Reg 13**

Bethel à leone occisus est? **CAESARIVS:** Non comedendo, sed contra diuinum præceptum etiam in tali loco comedendo deceptus, tales pœnam incurrit. Quanta sic culpa, illicita siue etiam licita, contra præceptum comedere aut bibere, nonnullis tibi ostendam exemplis.

CAP V

LXXXIX.

Magister Absalon vir honestus & literatus, in **Contra** Ecclesia sancti Victoris Parisijs canonicus, ante **præceptū** hos annos in Sprenkirsbach Abbas est electus. Est **comedere** autem idem monasterium in episcopatu Treuerensi. **Antequam** idem Absalon in locum electionis suæ ve- **quanta** niret, unus ex fratribus in visu noctis vidit, quod can- **sit culpas** dela ardens præfatum monasterium intraret, quæ suo lumine omnium fratrū candelas extinctas, quas in manu tenebant, reaccenderet. Interpretatio visus talis erat, quia is adueniret, qui disciplinam dissolutam repararet. Factus verò Abbas, honestas consuetudines, quas in suo monasterio didicerat, induxit; inter cætera præcipiens, ut tam suæ congregationis fratres, quam subiectæ sorores, nec non & præpositi earum, ab escis carnium omnes abstinerent. Contigit post hoc, quandam secularem matronam religiosis habitum in insula Sancti Nicolai suscipere: pertinet autem idem monasterium ad Sprenkirsbach. In die reclusionis supradictæ feminæ, amicis eius cum Præposito sanctimonialium, nomine Florino,

Q

viro